

pr. »Slovenska Matica« zaprosila, da se zone slovenskih pokrajin dajo v pregled slovenskemu zemljepiscu in jezikoslovcu. Ko bode ljudski popis l. 1890. zvršen, utegnemo nekaj let potem zopet dobiti v roko nove imenike krajev. C. kr. statistična centralna komisija naj bi se n. pr. naprosila, da pošlje imenike za slovenske dežele v pregled slovenskemu strokovnjaku.

Sicer pa bodimo slovenski pisatelji sami oprezni, kar se dostaje rabe krajepisnih imen, in ravnajmo se po ljudski govorici, takó n. pr. govori národ okrog in okrog krškega mesta: grem *v* Krško, bil sem *v* Krškem, kajti mesto ima v istini táko léžo, da se vidi nekako vánje (tudi je bilo, kakor vsa stara mesta, opasano z zidom); in vender pišejo poslednji čas nekateri *na* Krško, *na* Krškem. (To utegne pomeniti le krško pólje, ali krško okolico.) Vsaj mi (razven Dunaja, *na* Dunaji) ni znano mesto, ki bi se rabilo v lokalu ali akusativu s predlogom *na*, vedno govorimo: *v* Ljubljani, *v* Kranji, *v* Škofji Loki, *v* Radovljici, *v* Zagrebu, *v* Mariboru, *v* Gradci, *v* Pragi itd. itd. Ne kvarimo si torej jezika!

J. L.

Rojaki! Že mnogokrat poudarjalo se je v naši družbi, kako potrebno in važno bi bilo, da se osnuje podporno društvo za slovenske velikošolce na Dunaju in storili so se tudi potrebni koraki, da se obistini ta namen.

Slovenski klub na Dunaji je po našega vladarja prevzvišenih mislih skusil uresničiti ta namen o priliki štiridesetletnice njegovega vladanja; slovenski klub zdelal je pravila, katera so tudi že potrjena.

Ni treba natančneje opisovati nujnosti in važnosti takega društva, saj je znano vsakómu, kakó hudó se često godi našim velikošolcem, ki nimajo od doma ni podpore ni uspešnih priporočil.

Ne samó, da si izpodkopavajo zdravje, da morajo duševno delati na vse pretege, da s tem izgubljajo moč in čas za učenje, odrivajo se tudi na pota, ki jih vodijo od poklica, določenega jim po dovršenih naukih ter odtezajo na tak način národnemu delu.

Temu naj opomore naše društvo, varuje naj velikošolca prvi čas bivanja na Dunaji reve in gladú, daje naj mu prilike, pridobiti si kako postransko opravilo, kj mu ne jemlje vse delavnosti in časa.

Zavest, da smo s tem ustvarili preblago, národnosti naši jako ugodno in nujno potrebno ustanovo, ta zavest osrčuje nas, da stopimo pred Vas.

Prosimo Vas tedaj, da pristopite skoro in obilo temu društvu kot ustanovniki ali kot redni udje ali podporniki in da pošljete, — uvažujé, da društvo počne deliti podporo o štiridesetletnici Njegovega Veličanstva, — kar najhitreje doneske svoje pod napisom: društvenemu blagajniku gospodu Radoslavu Puklu, odvetniškemu koncipijentu VII, Zieglergasse 65 na Dunaji.

Ustanovniki plačajo, vsaj po 50 gld. jedenkrat za vselej, pravne osebe (občine, društva itd.) po 100 gld., redni udje, to so oni, kateri prebivajo na Dunaji in v okolici njegovi, vsaj po 3 gld. na leto, podporniki, in to je lahko vsakdo, vsaj po 5 gld.

Za odbor:

Ivan Navratil.

Jos. Ciperle.

„Ljubljanski Zvon“

Izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter, stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrť leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Lastniki in založniki: **Fr. Levec** i. dr. — Izdajatelj in odgovorni urednik: **Fr. Levec**. Uredništvo in upravníštvo v *Ljubljani*, v Medijatovi hiši na Dunajski cesti, 15.

Tiska »Narodna Tiskarna« v Ljubljani.